

"Fakat ehl-i vahdetü'ş-şuhudun meşrebi fark ve sahvıdır. Ehl-i vahdetü'l-vücutun meşrebi mahv ve sekirdir. Sâfi meşrep ise, meşreb-i ehl-i fark ve sahvıdır." ifadesini açıklar mısınız?

Vahdet-i Vücut mesleği "**La mevcuda illa hu**" diyor, yani Allah'ın varlığından başka bir varlık yoktur, diyerek bütün mevcudatın ve masivanın varlığını inkar ediyorlar. Bunun sebebi ise sadece ve sadece Allah'ı düşünüp onun huzurunu kazanmaktır. Şayet diğer varlıkları ve vücutları kabul etseler, o zaman varlık ikilik kazanıp Allah'ın varlığına odaklanmayı ve ona hasr-ı nazar etmeyi zorlaştıracak, bu da huzuru bozacaktır. Bu sebeple Allah için diğer varlıkları inkar ediyorlar.

Vahdet-i vücutta cezbe ve sekir, yani manevi sarhoşluk hakim olduğu için, eşyayı fark edemiyorlar. Allah'ın o şiddetli ve ezeli varlığı yanında eşyanın varlığını fark edemiyorlar. Tıpkı Güneş'in şiddetli ışığının içinde fenerin ışığının fark edilememesi gibi.

Mahv, Allah'ın varlığı yanında eşyanın varlığını yok saymaktır. **Sekir ise ezeli varlığın başı döndürmesi ve onun içinde hapis olmaktır.** Böyle olunca sarhoşun olayları tartamadığı gibi, şu hale mahkum olan bir veli de şeriatın mizanlarını ve eşyanın hakikatini o manevi sarhoşluk yüzünden tartamıyor ve mazur oluyor.

Vahdet-i şuhud mesleği ise "**La meşhuda illa hu**" diyor; yani Allah'tan başka her şeyi unut ve her mevcudu unutkanlık mendiline sarıp, zihin ve kalbini bunlarla meşgul etme, diyor. Diğer meslekten farkı, bunlar **mahlukatı ve eşyanın vücudunu inkar etmiyorlar**, sadece unutulmasını ve hatıra getirilmemesi gerektiğini savunuyorlar.

Üstad Hazretleri bu manaya işaret için **kürek cezalıları** tabirini kullanıyor. Eski zamanda gemilerde kürek cezaları vardı; esirler geminin kürek odasına konulur ve unutulurdu. Aynı şekilde **vahdet-i şuhut** mesleği de masiva ve kainatı nisyan odasına kilitleyip Allah ile kul arasına girmesini önlemektir. Yani Allah'ı unutturacak her şeyi unutmak ile cezalandırmaktır, şeklinde tarif ediyor.

Vahdet-i şuhud ise fark ve sahvıdır, yani ezeli varlık ile fani varlığın ayırımını ve farkını idrak ediyor. Allah'ın varlığı için eşyanın varlığını yok sayıp inkar etmiyor. Sadece unutulması ve hatıra getirilmemesi gerektiğini vurguluyor.

Fark, vacip olan varlık ile fani olan varlığın farkında olmak iken, **sahv ise** manevi sarhoşluktan uzak, ayık olmak anlamındadır.

Üstad Hazretleri bu mesleği vahdet-i vücuda kıyasla daha isabetli ve gidilebilir bir meslek olarak tarif ediyor.

İlgili kısım için tıklayınız:

- [Mesnevi-i Nuriye, Nokta](#).